

POĎAKOVANIE ZA ÚRODU

Poďakovanie za úrodu sa stalo v našej farnosti obľúbenou sv. omšou. Koná sa v pracovný deň, tento rok to bolo v piatok 28. septembra a zaparkovaných áut okolo kostola bolo toľko ako na Vianoce. Aj kostol skoro „praskal“ vo švíkoch.

V našich obecných novinách Nový Clus pravidelne informujeme o dianí v obci a nerobíme rozdiely medzi občianskymi alebo cirkevnými akciami. Šéfredaktor prideliť úlohy – ktorá redaktorka navštívi akú akciu

JESENNÁ VÝSTAVA

Iné dediny majú jesenné jarmoky a tá naša zasa jesennú výstavu.

Tento rok sme si užili nielen dlhé a výnimočne teplé leto, ale aj veľmi peknú jeseň. A v nedeľu 7. októbra tomu nebolo inak. Vo veľkej sále KD to žilo, vlastne bzučalo ako v úli. Tento krát tu vládla atmosféra ako na trhu, pretože tu nebolo počuť vlastného slova. Ja som sa po podpísaní a príspevku dobrovoľného príspevku vydala smerom doľava. Pristavila som sa hneď pri prvom stole. Emília Hudoková vystavovala výrobky zo sušených kvetov. Čo výrobok – to skvost. Jej susedmi boli manželka Helenka a Milan Hudokovi, ktorí boli obklopení zlatom. Veď ako inak nazvať produkty včelíček medonosiek? Radili prichodiacim ako a na čo použiť propolisovú masť či zázrak menom propolis. Zakúpiť sme si mohli aj agátový či horský med a aj odnôžkový peľ, ako sa odborne zvykne peľu hovoriť.

Pri ďalšom stolíku ponúkala svoje výrobky Ing. Zuzana Holáková. Eko tašky na nákupy, venčeky, voňavé levandulové srdiečka, a šité hračky ako koníky, psíkovia a mačičky. Originálne boli kvety vyrobené z makovičiek a z orechových škrupiniek. Hneď vedľa bolo kráľovstvo paličkovanej čipky. Viera Švecová prišla až z Valče. Prítomným sa tajil dych pri toľkej nádhere. Obrázky boli zarámované a prichystané k darovaniu. Dečky, šperky, vianočné ozdoby. Mňa najviac oslovil paličkovaný Betlehem a obraz Svätej rodiny. Vypýtala som si od tejto čipkárky telefónne číslo, pretože jej výtvary okrem krehkej krásy mali aj veľmi dobrú cenu. Akoby sa na tejto výstave vrece s krásou roztrhlo. Kvetu na zvieratká z hmoty,

(Pokračovanie na str. č. 6)

a z nej prinesie článok, alebo sa dobrovoľne podujmeme napísať článok z tej akcie, ktorú sa chystá navštíviť.

Ak príspevok napíše niekto, kto nie je členom redakčnej rady – jeho článok má prednosť. Znamená to, že sa v Novom Cluse uverejní jeho článok. Nikdy dopredu nevieme, či nejaký spoluobčan prispeje svojím názorom na aktuálne dianie v obci a tak sme – ako pionieri – VŽDY PRIPRAVENÍ – informovať. Aj ja som sa zúčastnila tento rok ďakovnej sv. omše a rozhodla som sa, že o tom napíšem. Keďže sa jej príprav neúčastňujem a neviem do detailov napísať čo všetko treba vybaviť a zariadiť, poprosila som Mgr. Zuzanu Dolnú,

(Pokračovanie na str. č. 5)

■ *Detskí účastníci slávnosti, ktorá patrí k ozdobám jesene u nás.*

Foto – Peter Maťašeje

ZHASLA SVIECA

Pri niektorých pohreboch zaznieva pieseň: „Zhasla už svieca môjho života... odchádzam ja už z tohoto sveta...“ Je to symbolické vyjadrenie toho, že niekto zomrel. Na hrobch našich blízkych, ale aj na iných hrobch zapalujeme sviece. V dnešnej dobe už bežne používame malé farebné kahančeky, ktoré spoľahlivo chránia plamienok sviece. Zvlášť v prvých novembrových dňoch sú na hrobch farebné svetielka, ktoré vidno aj z diaľky. Máme z toho dobrý pocit. Aj náš smútok sa trochu zmierňuje.

Mnohí si však ešte pamätáme časy, keď sme nemali takéto kahančeky. Prinášali sme na hroby len sviece, ktoré boli vystavené sychravému jesennému počasiu. Často sa nám nedarilo zapáliť sviece. A keď sa aj podarilo, vietor ich rýchlo sfúkol. Na hrobch zostali zhasnuté sviece. Bol to smutný pohľad. A symbol vyhasnutých ľudských životov.

Zo všetkého živého na zemi jedine človek si uvedomuje skutočnosť smrti. Stojíme pred záhadou. Smrť je završenie, zhrnutie tunajšieho života. Uvažovať o smrti preto znamená urobiť aspoň krok k čiastočnému nahliadnutiu do tohto tajomstva. Premýšľame, čo sa stáva s človekom, keď zomiera. Počas svojho života sa takmer pri všetkých rozhodnutiach môžeme opierať o iných ľudí, o príbuzných, priateľov, kolegov. Na nich prenášame časť ťarchy a zodpovednosti za svoje rozhodnutie. To nám často uľahčuje našu situáciu. Prežívame si svoj

(Pokračovanie na str. č. 2)

Šarkaniáda

■ *Deti odpovedali na otázky hlavnej organizátorky.*

Foto – Dana Smatanová

Pre niekoho už staré známe, pre niekoho nové podujatie Šarkaniáda už tradične usporiadalo OZ TU ŽIJEME prvú októbrovú nedeľu nad našou obcou. S odbitím 14. hodiny a 30. minúty sa začali schádzať prví záujemcovia o toto podujatie, ktoré je venované celým rodinám. Niektoré šarkany lietali, iné nie. Dôležité však bolo, že sme „vytiahli“ von jednotlivcov aj celé rodiny. Každý účastník si našiel niekoho, s kým prehodil slovo-dve. Celkom 29 súťažiacich si doma vytvorilo a vyzdobilo krásnych

zdobilo krásnych

(Pokračovanie na str. č. 7)

Bežoželáme

V mesiaci október 2018 oslávili svoje jubileum:

Milan Sasko	Klíž	60 rokov
Marta Kopálová	Klíž	60 rokov
Ján Glodiak	Klíž	70 rokov
Mária Chrenková	Kl. Hradište	80 rokov
Vincent Boldiš	Klíž	80 rokov

Z najstaršej generácie oslávili narodeniny títo naši spoluobčania:

Imrich Bujna	Kl. Hradište	83 rokov
Štefan Gašparových	Klíž	84 rokov

Oslávencom srdečne blahoželáme a prajeme im predovšetkým pevné zdravie, Božie požehnanie a spokojnosť v kruhu svojich najbližších.

Redakcia Nového Clusu
a pracovníci obecného úradu

* NOVORODENCI *

16.10.2018 Veronika Španková,
rodičia Ivana a Peter

20.9.2018 Theodor Trester,
rodičia Michaela a Martin

SOBAŠE

30.9.2018 Veronika Bielichová a Michal Bielich

27.10.2018 Monika Žikavská a Ivan Chrenko

† OPUSTILI NÁS †

Alojz Kňaze * 19.2.1934 † 5.10.2018

SPOMIENKA

Dňa 6. októbra sme si pripomenuli nedožitých 90 rokov nášho otca

Gregora Spišiaka

Kto ho poznal,
ten si spomenie,
kto ho miloval,
nikdy nezabudne.

S úctou a láskou v modlitbách
na neho spomína celá rodina

SPOMIENKA

Ten, kto žije v srdciach blízkych,
nezomiera...

Dňa 22. októbra sme si pripomenuli smutné prvé výročie čo nás vo veku 74 rokov navždy opustil manžel, otec, svokor a starý otec

Ján Hajšo

Kto ste ho poznali, ve-
nujte mu spolu s nami
tichú spomienku.

Smútiaca rodina

ZHASLA SVIECA

(Dokončenie zo str. č. 1)

život spolu s inými ľuďmi, v ich prítomnosti, s ich podporou. Necítíme sa sami. Všade, kam prideme, stretáme sa s ľuďmi, spolu s nimi kráčame životom.

Vo chvíli zomierania sa situácia človeka náhle zmení. Vstupuje do zóny, kam sa chodí len po jednom. Odchádza do neznámeho sveta, o ktorom z vlastnej skúsenosti nič nevie. Je odkázaný sám na seba. O nikoho sa nemôže oprieť, s nikým sa nemôže poradiť, na nikoho nemôže preniesť časť zodpovednosti.

Predtým mohol utekať sám pred sebou, mohol prebehnúť od vecí k veci, od práce k inej práci, od zábavy k zábave, od jednej udalosti k druhej. Mohol sa strácať a utápať vo veciach, v činnostiach, v podujatiach. Mohol sa odcudzovať sám sebe. V smrti však nanovo nachádza sám seba, znovu sa stretá so sebou samým. Nemôže pred sebou ujsť.

Všetky veci okolo neho pomaly strácajú zmysel. Zomierajúci im už neprisuduje veľkú váhu. Veci predtým nafúknuté, sa zmenšujú a nadobúdajú prirodzenú veľkosť i tvar. To, čo sa predtým zdalo náramne dôležité, už také dôležité nie je. Objavuje to, čo je podstatné, nachádza seba samého. V zomieraní sa všetko javí v novom svetle.

Túto bolesť zomierania môžu zmierniť, zjemniť najbližší príbuzní, prípadne priatelia svojou prítomnosťou a láskou, dobrým slovom a najmä modlitbou. V minulosti zomierali ľudia doma, vo svojej rodine. Zhromaždili sa všetci, ktorí mohli prísť. Vo svetle hromničnej sviecy, v kruhu rodiny, odchádzali z tohto sveta do večnosti.

Dnešná doba je iná. O smrti ani o zomieraní sa bežne nehovorí. Mnohí sú radi, keď nemusia byť pri zomierajúcom. Pribúdajú ľudia, ktorí zomierajú osamotení.

Na tento problém upozorňuje dokumentárny film s názvom *Vzdialená blízka*. Do slovenských kín sa dostal v roku 2015. Autor ukazuje ľudí, ktorých naplnený život sa skončí v kruhu najbližších. Hovorí: „To je dôstojný odchod. Nikomu z nich nehrozí, že zomrú osamotení.“

Celým filmom najviac rezonuje práve otázka osamelosti v posledných chvíľach života. Autor hovorí: „Veľa ľudí zomiera osamotených. Oni by boli veľmi radi, keby ich vtedy niekto držal za ruku, veľmi radi by umierali vo svojej posteli, v prítomnosti svojich blízkych. Takže v tom našom postoji k umieraniu je niečo choré. Trápi ma, že tých starých bezmocných ľudí zamestnáme pod koberec a necháme ich napospas osudu. A to ešte nehovorím o ďalšom aspekte umierania, ktoré býva aj fyzicky bolestivé.“

Nevieme, kedy zhasne svieca nášho života. Želáme si, aby sme zomierali v prítomnosti ľudí, ktorí nás majú úprimne radi. Aby nás s láskou a modlitbou vypravovali do večnosti.

Mons. Anton Kováčik, správca farnosti

Všetky naše cesty vedú v týchto dňoch k hrobom Všetky cesty nášho života vedú do hrobu

V týchto jesenných dňoch dôstojne prichádzame k upraveným hrobom našich najbližších, veľa z nás sa zastaví, pomodlí nielen pri hrobe, ale vojde i do kostolíka sv. Michala archanjela. Každého, kto sem, najmä zďaleka zavíta, očarí zvláštna atmosféra tejto jednoduchej stavby, v ktorej z úcty k sv. Michalovi archanjelovi vďaka pár veriaciom neustále svieti sviečka. Po chvíli, keď začne reagovať zrak, čuch a aj strach z úrazu na schodoch, návštevník zostane rozčarovaný. Ako si ceníme najvyhládavanejšiu pamätihodnosť nášho regiónu? Smutné dojmy z kolektívnej prehliadky kostolíka opísala v Novom Cluse č. 7/2018 pani Alena Reháková, ďalej v Novom Cluse č. 9/2012 sú ohľadne tohto chátrajúceho kostolíka uverejnené dva príspevky Ing. Antona Gogu, ktoré sú aktuálne stále, ba po rokoch ešte viac. Kostolík bol zachránený pred úplným zdevastovaním v r. 1936, v rokoch 1975-1976 sa zrealizovala jeho obnova v súlade s pôvodným vzhľadom, tieto práce vidíme i na fotke uverejnenej v Novom Cluse či v okresnom tohtoročnom kalendári. Je mojím zbožným prianím, aby sme sa i naďalej mali čím chváliť a nemuseli sa hanbiť. Kostolík je majetkom cirkvi, ale pamiatkari, obyvatelia obce, všetci sme zodpovední za dedičstvo našich otcov a je na nás, či sa pre túto vec spojíme, je na nás, v akom stave ho ďalšej generácii odovzdáme.

Pôda okolo kostolíka, pôda cintorína je urbárskym majetkom, správcou cintorína je obec, ktorá je povinná sa starať o jeho údržbu, obnovu, vynovenie v súlade s dedinou, jej históriou i súčasnosťou. Prednedávnom bola obcou zrealizovaná čiastočná obnova cintorína. Prechádzaním po cintoríne si ozeráme staré železné a kamenné kríže, z pomníkov sa dozvieme, kto tu kedy, s kým žil, cintorín je našou kronikou. Je to miesto, kde láska nás živých ustlala posledné lôžko tým, ktorých sme najviac milovali. Je to miesto slz, veľkej bolesti, ale i miesto nádeje. Tu v tejto zemi ležia generácie našich predkov, vďaka ktorým máme dedičstvo viery, duchovné i hmotné bohatstvo. Zaslúžia si našu úctu, starostlivosť o hroby, o cintorín. Stavba chodníka na cintoríne je vzhľadom na značnú dĺžku, na členitý terén zrejme náročná, dlažba na chodníky je zakúpená 9 rokov. Verím, že i keď po etapách, ale chodník bude vybudovaný a naša posledná cesta po tejto zemi bude dôstojná.

Cintorín je zrkadlo, ktoré zobrazuje našu pokoru pred majestátnosťou smrti. S posvätnou úctou sa skláňame i pred kostolíkom, ktorý je skvostom stavebného umenia, je mlkvým svedkom začiatku kresťanstva na Slovensku. Tu na posvätných miestach si uvedomujeme dejiny našej dediny a najmä v týchto dňoch Dušičiek vzdávame úctu tým, modlíme sa za duše tých, ktorí tu pred nami žili.

Tatiana Macúchová

Revitalizácia líp vo Veľkom Klíži je názov projektu, ktorý bol realizovaný v našej obci a vykonaný bol spoločnosťou Trnovský s.r.o. v mesiaci október v dvoch etapách. Arboristi odborne ošetrili stromy na cintoríne vrátane senescentnej (prestarlej) lípy pred kostolom Všetkých svätých v Klížskom Hradišti. Vyjadrujem touto cestou poďakovanie mužom z obce, ktorí sa zaslúžili o poriadok na cintoríne po odbornom zásahu, a to Pavol Stanko, Milan Sasko, Miloš Marko, Milan Stanko, Július Gubov, Ivan Kňaze, Jozef Bielich, Marián Dobiaš. Na stromoch bol vykonaný zdravotný rez, odstránenie rizikových konárov, inštalované certifikované bezpečnostné viazanie a upravený prechodový profil v aleji. Tento projekt bol podporený z Programu obnovy dediny.

Ing. Tatiana Sasková

V sobotu 20. októbra sa na Kračinách konala jesenná „ulicovica“. Po jarnej, organizátori Dušan Hudok a Marek Krupica iniciovali aj letnú. Akcia sa mimoriadne vydala. Bola to rozlúčka s babím letom. Tento rok v poradí tretia, nazvaná „zabíjačkové hodovanie“ utužila nielen susedské medziľudské vzťahy. Pozvaná bola celá dedina. A čo sa to vlastne na Kračinách dialo? Chlapci postavili stany, v ktorých boli stoly a lavičky. Hrala hudba, na 4 hodiny prišiel dokonca profesionálny didžej. Do akcie

KRAČINÁRSKÁ ULICOVICA

sa dobrovoľne zapájali celé rodiny. Julka Tomanová a Martinka Sasková napiekli koláče. Sladké aj slané, mohli ste si vybrať medzi kapustníkmi, burgyňovými kabáčmi. štedrákom, bryndzovníkmi, kôprovníkmi ... Julka rozdávala aj horúci bylinkový čaj, ktorý jej pomáhal roznášať syn Filipko. Držkovcu navarila Ľubica Mihaleje, Daša Hudoková čapovala pivo. No a hlavné boli jaterničky a pečené klobásky, pri nich zase pomáhali Simonka Hudoková s maminou. Deniska Poliakova poroznášala po stoloch na ochutnávku tlačienku. Túto akciu podporil aj obecný úrad a zapožičal potrebné stoly a lavice. V dnešnej uponáhľanej dobe treba iba vyzdvihnúť a pochváliť myšlienku združovania sa spoluobčanov, pretože akcia je to veľmi pekná, len je za ňou veľmi veľa roboty. A nechýbala ani jesenná výzdoba na plote. **ĎAKUJEME** Vám susedia za to, že ste takí správni susedia.

Anna Húdoková

V niektorý z posledných septembrových dní pri počúvaní rádia Lumen bola súťaž týkajúca sa kostolov, výherkyňou bola Mgr. Katarína Ofúkaná, ktorá prezentovala náš kostolík. Ja dodávam, sme naň veľmi hrdí, ale dokedy kostolík vydrží, keď ho viditeľne hľadá čas? O pár dní v pravidelnej sobotnej rozhlasovej relácii Zvony nad krajinou som počúvala nášho šéfredaktora

Počuli sme v rozhlase, videli v televízii

Petra Maťašeje, ktorý zaujímavo vyprával o našom regióne, počula som pre mňa i nové veci z našich dávnych dejín. Následne v televízii LUX som v správach z festivalu zborov „Bojnianske zvony“ videla, počula nášho rodáka Mons. Petra Paliatku. Tieto chvíle s RTVS, ktoré mi pripomenuli našu dedinu, ma nadsť potešili, pozdvihli dobrú náladu. Ďakujem im i všetkým vám ostatným, ktorí vysielate do sveta pekný obraz o našej dedine, ďakujem tým, ktorí sa aktívne zapájajú do združení, spolkov. Je vás veľa, ktorí investujete kopec času do spoločných záležitostí, ktoré sú na osoh obce, jej obyvateľov len za Pán Boh zaplať, alebo ako vďaka zožnete kritiku.

Tatiana Macúchová

Udalosti, Postrehy a Novinky v skratke

○ Tí, ktorí majú doma stolový Katolícky kalendár na tento rok zaiste spozorneli, keď obrátili list na začiatku 40. týždňa. V jeho obrazovej časti je fotografia s popisom lokality – Klížske Hradište, okres Partizánske, Vrchhora.

◆ ◆ ◆

○ Októbrové stretnutie členov Klubu Jednoty dôchodcov sa konalo 1.10. Prítomným sa prihovorela predsedkyňa Irena Bujnová básňou *Na prahu našej jesene*. Nasledoval krátky prejav pani starostky Ing. Tatiany Saskovej. S krátkym programom „Jarmok“ vystúpili, pri príležitosti Október – mesiac úcty k starším, deti z Folklórneho krúžku zo Základnej školy Klátova Nová Ves pod vedením Mgr. Zuzany Dolnej. Pokračovalo sa podávaním členom za pomoc pri Podávaní za úrodu a rozdeľovaním rekondičných pobytov 8 členom do Harmony rezort v Piešťanoch. Pripomenuli si tiež sviatky oslávencov a v druhej debata rýchlo ubehol čas vyhradený na stretnutie členov.

◆ ◆ ◆

○ **Obrazky krajiny, Vrch Hora – magické miesto Tribečského pohoria**, tak bolo nazvané rozhlasové nahrávanie, ktoré absolvoval šéfredaktor Nového Clusu Peter Maťašeje spolu s redaktorom SRO Lukášom Števíkom v utorok 2. októbra. Už v sobotu 6. októbra v dvoch vstupoch odznelo na vlnách Rádia Regina. Poslucháči sa dozvedeli o ich spoločnom putovaní na Vrch Horu a spoznávaní zaujímavostí, ktoré na tejto ceste možno vidieť, zažiť a spoznať.

◆ ◆ ◆

Zasadanie regionálneho združenia miest a obcí Stredné Ponitrie

Starostovia obcí okresu Partizánske sa zišli vo štvrtok 4. októbra 2018 v Chynorane na zasadnutí RZMO SP. Z úst predsedníčky RZMO SP Ing. Ivety Randziakovej sa starostovia 22 obcí okresu Partizánske dozvedeli informácie z rokovania Predsedníctva ZMOS, aktuálne informácie o činnosti MAS Stredné Ponitrie a zaoberali sa prípravou regionálneho kalendára na rok 2019, ktorý naši občania dôverne poznajú. V diskusii sa dozvedeli informácie o podanom spoločnom projekte na kompostéry do obcí. Zástupkyňa spoločnosti cbs poskytla správy o pripravovanej knihe Partizánske a okolie z neba, ktorej súčasťou budú aj fotografie našej obce.

Ing. Tatiana Sasková

*Prvá trieda, prvé deti,
radosť v našich očiach svieti.
Pre rodičov radosť veľká,
že ste boli naša pani učiteľka.
Držali ste kľúčik od našich detských duší,
ale iba málokto tuší,
koľko práce, snahy, pochopenia,
pridali ste denno-denne do učenia.
Teraz od rodičov i nás, detí,
veľká vďaka ku vám letí
za to, že učenie nebolo pre vás iba prácou.
Ale robili ste ho s láskou
a boli ste nám kamarátkou.*

Tieto slová odzneli pri rozlúčke s pani učiteľkou Mariannou Poliačikovou, ktorá nastúpila na materskú dovolenku. Aj takto sa jej deti podakovali za jej prácu.

◆ ◆ ◆

○ Október je krásny mesiac. Patrí jeseni, hýri pestrými farbami. Preto je symbolicky venovaný starším ľuďom. Ale je venovaný aj Panne Márii Ružencovej, ktorú si my, Slováci, radi uctieame. Ženský spevácky zbor Chor de Clus si našu nebeskú Matku uctil v piatok 12. októbra a pred svätou omšou a aj počas svätej omše odspieval niekoľko piesní venovaných Panne Márii.

◆ ◆ ◆

○ Vo štvrtok 18. októbra bola detská svätá omša. Keďže bol vtedy sviatok sv. Lukáša, deti nespievali celú omšu, po dohode s pánom dekanom, ale iba 4 piesne. Pred omšou sa veriaci spolu s deťmi pomodlili svätý ruženec a tým sa ako farnosť zapojili do celosvetovej iniciatívy **Milión detí sa modlí ruženec**, do ktorej sa zapojilo 80 krajín sveta. Modlili sa za mier v Sýrii. Posvätný ruženec sa predmodlievalo 18 detičiek a 7 rodičov. Každé dieťaťko si ako pamiatku odnieslo posvätený ružencový desiatok, ktorý poslal hlavný organizátor tejto akcie na Slovensku - organizácia Pomoc trpiacej Cirkvi. Detičky dostali aj sprievodný list, v ktorom sa dozvedeli o udalosti zo života sv. Márie Alfonziny z Palestíny.

◆ ◆ ◆

○ Medzinárodná včelárska výstava sa konala v Olomouci. Na sobotu 20. októbra Okresný zväz včelárov Partizánske zorganizoval autobusový zájazd. Zúčastnili sa ho, okrem iných, štyria včelári z našej obce. Dvomi z nich sprevádzali aj manželky. Vo výstavných priestoroch známych z výstav Flóra Olomouc sa zúčastnili prehliadky a absolvovali prednášky s tematikou včelárstva.

◆ ◆ ◆

○ **Povolanie pápež** je pôvodný slovenský muzikál o živote a diele Jána Pavla II. Jeho autormi sú Daniel Hevier a Gabo Dušík. Vo štvrtok 25. októbra si toto predstavenie v Divadle Andreja Bagara v Nitre boli pozrieť účastníci autobusového zájazdu, ktorý zorganizovala JDS vo Veľkom Klíži pod vedením jej predsedníčky Ireny Bujnovej.

Informácie zozbieral, napísal a zostavil Peter Maťašeje

PREDSTAVUJEME KANDIDÁTOV NA STAROSTU OBCE

Ing. František Macúch

Vážení spoluobčania,

blíži sa čas, keď budeme rozhodovať o novom starostovi obce na budúce volebné obdobie. Na podnet pre rozvoj obce aktívnych spoluobčanov som sa rozhodol znovu kandidovať na starostu obce Veľký Klíž. Chcem zúročiť svoje bohaté skúsenosti nadobudnuté počas mojej i v súčasnosti aktívnej práce v štátnych orgánoch, ako aj potvrdiť môj osobný záujem pokračovať v zámeroch z rokov 2006-2010, keď som bol starostom tejto obce. Veľmi dôležitú úlohu v práci starostu zohráva spolupráca s jednotlivými organizáciami a zložkami v obci, ale hlavne spolupráca s aktívnymi občanmi, ktorým záleží na peknej obci, dobrom spoľžití, rozvoji a budúcnosti obce Veľký Klíž. Do tohto diania chcem zapojiť i mladých ľudí, ktorí majú záujem v obci zostať.

Moje hlavné priority v budúcom volebnom období:

Investície a rozvoj obce - prvoradé sú obidva cintoríny, ich revitalizácia, – rekonštrukcia domov smútku, osvetlenie, drobná architektúra. V Klížskom Hradišti vybudovanie chodníkov – dlažba bola mnou zabezpečená už v roku 2010. Kostolík dostane maximálnu pozornosť pri jeho obnove. Dôležitá je dostavba **Domu kultúry** a jeho racionálne využitie, na súčasnú časť stavby som získal financie z európskych fondov v roku 2010. Riešiť znepokojujúci stav **miestnych komunikácií** ale už v súlade s koncepciou pokračovania vo vybavovaní celoobecnej kanalizácie. Riešenie **námestia v Klíži** spolu s celou ulicou Kráčiny a dobudovanie námestia okolo farského kostola.

Životné prostredie – zabráňovať vzniku nelegálnych **skládok odpadov** a odstránenie terajších. Vonkajšie kanály v Klížskom Hradišti prekryjeme. Obecné trávnaté plochy pravidelnou kosbou udržiavať po celý rok a novou vhodnou výsadbou s drobnou architektúrou obec ešte viac skrášliť a tak pokračovať v tom, kde sme v roku 2010 skončili, v udržiavaní našej peknej „zelenej dediny“.

Sociálna oblasť – maximálne poskytovanie **pomoci sociálne odkázaným**, zdravotne postihnutým občanom a dôchodcom. Tu sa znovu pokúsiť zabezpečiť základnú **lekársku starostlivosť** pre prestárlych. Zastaviť trvajúci **úbytok obyvateľstva** a udržiavanie mladých v obci aj cez bytovú otázku.

Školstvo, kultúra, šport, cirkevné spoločenstvo - pozdvihnúť školstvo na vyššiu kvalitatívnu úroveň vo zvýšenej pozornosti a pomoci riaditeľkám škôl. V kultúrnej oblasti zachovať všetky doterajšie aktivity občanov, spolkov s maximálnou podporou a vrátiť sa aj k tým, ktoré v časoch 2006 – 2010 boli. Zachovanie folklórnych zvykov v doline a sústredenie zozbieraných historických predmetov do jedného celku. Pokračovať vo výskumnej činnosti histórie doliny a jej propagácie. Ďalej pokračovať v spolupráci s cirkevným spoločenstvom. V oblasti športu venovať deťom, mladým i dospelým veľkú pozornosť s vytvorením možností a priestoru pre ich aktivity.

Chcem byť pre obec prínosom s využitím všetkých mojich kontaktov na všetkých štátnych úrovniach. Verím, že naše ciele sú spoločné a tento spoločný záujem ma vedie k tomu, aby som sa uchádzal o Vašu podporu.

Mgr. Juraj Martiška

Vážení spoluobčania,

dovoľte, aby som sa Vám predstavil ako Váš spoluobčan a hrdý obyvateľ našej obce.

Volám sa Juraj Martiška. Mám 38 rokov a do obce som sa priženil pred 10 rokmi do rodiny Helenky Spišiakovej. Spolu s manželkou vychovávame jedného syna. V našej obci pôsobím vo výbore FO OŠK Veľký Klíž a v súčasnosti i ako jeho predseda.

Ak dostanem Vašu dôveru chcem sa sústrediť na otázky, ktoré už roky trápia našu obec, ako je starostlivosť o mladú generáciu, absolútne nedostatočné využívanie eurofondov, rozvoj obce z hľadiska infraštruktúry a služieb...

Chcem sa zamerať na tieto dôležité otázky a priority:

Výstavba obecných nájomných bytov – zabrániť odchodu mladých ľudí, prilákať mladé rodiny

Vybudovanie chodníka Klíž – Ješkova Ves – zvýšenie bezpečnosti pre deti a dospelých, miesto pre nedeľné prechádzky či návštevy

Vybudovanie kamerového systému v obci – bezpečnosť nielen detí ale aj starších spoluobčanov pred cudzími ľuďmi

Výstavba viacúčelového športového ihriska – skvalitnenie športového ale aj kultúrneho využitia v obci

Podporovanie a spolupráca so všetkými zložkami v obci – spolu dokážeme viac

Organizovanie letného kina obcou – filmy pre deti a pre dospelých, príjemný večer v príjemnom prostredí

Vybudovanie zberného dvora (odpad zo záhrad) – kompostovanie – problém nielen našej obce, kvalitnejšie zhodnotenie ako odpad spáliť v záhrade

Intenzívnejšie čerpanie finančných prostriedkov z EÚ – využitie a zapojenie do výziev, obnova a zveladenie obce (verejné osvetlenie, osvetlenie cintorínov, budovy domu smútku)

V sobotu 10.novembra 2018 máte možnosť rozhodnúť o ďalšom smerovaní obce. Budem veľmi rád ak sa rozhodnete pre zmenu v „našej“ a mojej obci a svoj hlas dáte mne – na volebnom lístku označíte číslo 2.

Ing. Tatiana Sasková

Vážení občania, čitatelia Nového Clusu!

Kandidujem na post starostky obce Veľký Klíž vo voľbách do orgánov samosprávy obcí, ktoré sa budú konať 10.novembra 2018. Do komunálnej politiky som vstúpila pred štyrmi rokmi. Práca starostu je náročná. Náročná na čas, na medzilidské vzťahy, na dobré rozhodnutia.

Počas volebného obdobia rokov 2014-2018 sme spolu s poslancami obecného zastupiteľstva v obci podporili tieto aktivity: **vybudovali** sme novú autobusovú čakareň pri pošte a v centre obce Klíž sme **zrenovovali** čakareň - s pomocou mužov – členov skupiny Klížania. Na oboch miestnych cintorínoch sme **vymenili** časť oplotení, v Klížskom Hradišti, kde bol plot zničený, sme vymenili aj stĺpiky za betónové. Na tomto cintoríne sme **vybudovali** novú vstupnú plochu pred domom smútku.

Úprava interiérov kultúrneho domu bola jednou z priorit môjho volebného programu. Som rada, že sa nám podarila **rekonštrukcia** veľkej sály KD, kde sme **zrenovovali** parkety, steny, osvetlenie sály. Zasadačka na poschodí tiež prešla zmenami a okrem parkiet sme **obmenili** inventár v miestnosti. Priestory sociálnych zariadení sme **zväčšili** a vynovili sanitou a obkladmi. Úpravami prešli aj sociálne zariadenia obecného úradu a v materskej škole. Kultúrny dom, obecný úrad a materskú školu sme **zveladili** výmenou dverí a okien. V základnej škole sme **odstránili** havarijný stav komína na budove, **opravili** sme strechu na kotolni spolu s novými zvodmi dažďovej vody, **vymenili** sme podlahy na chodbách a **vynovili** telocvičňu, **obstarali** bezpečné kryty na radiátory, siete na okná a i.

Podarila sa nám **rekonštrukcia** zasadačky obecného úradu a kúrenie v budove Ocú sme dotiahli aj do prístavby.

V materskej škole sme **vybavili** interiér kuchyne nábytkom a novými spotrebičmi, do jednej triedy sme **inštalovali** laminátovú podlahu, bukové parkety v spálni a triede sme dali vybrúsiť a prelakovať.

Začali sme s rekonštrukciou miestnych komunikácií – **oprava** prebehla v časti Dolina a Pláňa – Lúka. **Pripravujeme** opravu asfaltového krytu v časti autobusová oločňa a pri cintoríne v Klížskom Hradišti.

Každý rok sme **podávali** množstvo žiadostí o dotácie, nenávratné finančné prostriedky, **zapájali** sme sa do výziev, o úspešných sme **informovali** aj prostredníctvom našich novín.

Ciele môjho volebného programu:

- **zlepšiť** stav miestnych komunikácií,
- **skrášľovať** verejné priestranstvá,
- **chrániť** kultúrne pamiatky na území obce,
- **zhodnotiť** stav verejného osvetlenia a miestneho rozhlasu,
- **pokračovať** v začatých investíciách a na zvelaďovaní majetku obce, využívať k tomu všetky dostupné prostriedky,
- **chcem pokračovať** v spolupráci s občanmi pri realizácii zmien v obci prostredníctvom organizácií, občianskych združení a s podnikateľmi,

Požývam Vás, Vážení spoluobčania, v stredu **7.novembra 2018** o 17,00 hod. na predvolebné stretnutie do kultúrneho domu v Klížskom Hradišti.

Ing. Tatiana Sasková

VEĽKÝ KLÍŽ

Ing. Anton Stanko

Kandidát na starostu obce Veľký Klíž č. 4
Ing. Anton STANKO, 58 rokov,
technický inžinier.

Od chvíle narodenia až do dnešných dní mám nepretržite trvalý pobyt v obci Veľký Klíž – v našej obci.

Táto skutočnosť len znásobuje fakt, že:

- poznám ľudí – spoluobčanov, rodákov,
- poznám vo väčšej či menšej miere ich požiadavky,
- je mi známe, čo naša obec potrebuje – v rámci dostupných finančných a zákonných možností.

V minulosti mi bolo vyčítané, že sa odvolávam len na zákon! A čas a aj pôsobenie v inej oblasti mi potvrdili, že pokiaľ nemáte záujem o legislatívu a zákony, neodvolávate sa a nerobíte v rámci platných zákonov – napomáhate šíreniu chaosu a anarchie. A to ani v tomto období tvrdého trhového hospodárstva ani naša obec nepotrebuje.

Dostal som v posledných dňoch otázku, prečo nekandidujem aj za poslanca?

Odpoveď je trochu širšia. Funkcia poslanca aj starostu je z pohľadu občana tá istá – slúžiť občanovi. Úlohy sú pre poslanca a starostu rozdielne – určené zákonom o obecnom zriadení. Poslanci určujú – (úlohy, dane, poplatky, územný plán, zásady hospodárenia, rozpočet na konkrétne veci atď.), starosta je vykonávateľ.

V období, keď som nebol starostom ani poslancom, nevyhýbal som sa ochote pomôcť, kto o moju pomoc stál. Nevnucoval som sa. Pomáhal som organizátorom pri futbalových turnajoch. Neodmietol som ponuku účinkovať vo folklórnych podujatiach (Žatva – „V piesňach našich predkov“, „Tradičná svadba“). Aktívne som sa podieľal na príprave a realizácii „Traktoriády“ s ďalšími nadšencami, z ktorých ani jeden nebol poslancom zastupiteľstva.

Chcem týmto argumentovať, že občan, pokiaľ má záujem a chuť pomôcť obci alebo akejkol'vek aktivite, nemusí byť poslanec či starosta. A ja pomáhať chcem a navyiac, ako starosta chcem zúročiť svoje skúsenosti a poznanie a chcem byť dobrým manažérom pri realizácii myšlienok a návrhov nielen poslancov, ale všetkých občanov, ktoré si poslanci obecného zastupiteľstva osvoja a následne s finančnými prostriedkami schvália. Tomuto musí predchádzať otvorená diskusia a informovanosť, aby bol stály záujem o veci verejné.

Toto je moja jednoduchá filozofia. Ak sa Vám pozdáva, uchádzam sa o Vašu podporu. Vážení spoluobčania, pridte 10. novembra 2018 voliť a zakrúžkuje číslo 4.

Ďakujem Vám, ktorí sa tak rozhodne, za Váš hlas!

POĎAKOVANIE ZA ÚRODU

(Dokončenie zo str. č. 1)

ktorá túto nádhernú akciu organizuje, aby mi mailom poslala informácie, kto a čím prispel, aby som to mohla zakomponovať do článku. Mgr. Zuzana Dolná mi poslala súvislú „správu“, kde veľmi pekne opísala celý priebeh prípravy i samotné účinkovanie. Bol by hriech, vytrhávať jednotlivé vety z kontextu, preto si dovoľm zverejniť mail, ktorý mi poslala. A tak milí čitatelia, pod týmto príspevkom budú uverejnené mená dvoch autorov. Začítajte sa do jej zaujímavých riadkov:

Pod'akovanie za úrodu v podobe akej je dnes, t.j. so sprievodom, odovzdávaním obetných darov, požehnaním prinesených košov s potravinami a spevmi detí, Chor de Clus a Klízanov sa tento rok konalo tretíkrát. Avšak niekoľko rokov predtým sme si pod'akovanie za úrodu pripomínali výzdobou v kostole. Na príprave celej akcie sa podieľa mnoho ľudí, ktorí si to možno až tak neuvedomujú. V prvom rade je to pán dekan Anton Kováčik. Potom sú to spevácke skupiny, ktoré svojimi spevmi krásia svätú omšu a spríjemňujú sprievod. Takisto je to organista Juraj Kňaze, ktorý počas omše hrá na organe. Som veľmi rada, že aktívne sa zapájajú aj dobrovoľní hasiči. Svoje čaro má Pod'akovanie za úrodu aj vďaka účasti farníkov v krojoch. Pre deti ich vždy zapožičiava materská škola. V neposlednom rade sa veľmi aktívne zapájajú aj členky Klubu dôchodcov. V piatok pečú výborné koláče a pagáče, ktorými potom po svätej omši ponúkajú prítomných.

■ Pekným momentom býva pohostenie účastníkov slávnosti

Foto – Peter Maťašeje

Taktiež pomáhajú pri zbieraní lesných plodov, ktorými sa potom zdobí kostol.

Koncepciu výzdoby kostola si pripravujem postupne celý rok ja. Na Pod'akovanie za úrodu myslím už na jar, aby sme vedeli doma zasadiť potrebné semenka a rastlinky, ktoré potom na jeseň použijeme na výzdobu kostola. Každý rok sa snažím, aby výzdoba aspoň koľko toľko reflektovala na dianie a výročia, ktoré sme si v danom roku pripomenuli. Tento rok to bolo výročie zjavenia sa Panny Márie v Lurdoch a blahorečenie Anky Kolesárovej.

Do samotnej výzdoby kostola sa tento rok zapojilo viacero žien. Obraz s Lurdskou Pannou Máriou vysypávala Alexandra Nėčová. Tá čiastočne - obrysy - vysypala aj obraz Svätej trojice, ktorý som už potom dokončila ja. Zvyšné obrazy som vysypávala ja. Písmená pri Anke Kolesárovej a rybky na laviciach vysypávala Irena Bujnová. Jedny kachle nám vyzdobili aj detičky z Materskej školy vo Veľkom Klíži svojimi rybičkami - jedným zo symbolov kresťanstva. Pri výzdobe kostola tiež pomáhali aj Andrea Čičmancová, Jana Maťašeje, Mária Valachová. Veniec okolo dverí uviaľ Mária Dolná. Čečinu na veniec nám poskytla Katarína Sasková. Neodmysliteľnou súčasťou Pod'akovania za úrodu je aj odovzdávanie obetných darov. Už tradične sa nám sprievodným slovom prihovárajú Paulína Maťašeje a Mária Bielich. Väčšina z obetných darov bola získaná sponzorsky: víno a hrozno Juraj Stanko; med Milan Hudok, manželia Nevidanskí a Špankovi; chlieb Ing. Tatiana Sasková; kvety Mária Dobiasová.

Pri výzdobe boli použité najmä jablká, hrušky, hrozno, tekvice, klásky, orechy, oriešky, makovice, mak, suchý hrach, ryža, fazuľa, šípky, kurkuma, ľanové semenka, proso, sušené rastlinky, pšenica, jačmeň...

Všetkým tým, ktorí akokoľvek prispeli k Pod'akovaniu za úrodu by som sa chcela veľmi poďakovať. Či už tým, že boli ochotní niečo požičať, doniesť, pridať ruku k dielu, alebo tým, že sa zúčastnili samotného sprievodu a svätej omše. Veľmi by som chcela poďakovať aj rodičom, ktorí boli ochotní a prišli so svojimi deťmi a „požičali“ mi ich či už do sprievodu, na spievanie alebo odnášanie obetných darov. Taktiež by som sa chcela poďakovať aj Petrovi Maťašeje, ktorý nám každý rok robí „dvorného“ fotografa. Tento rok som sa veľmi potešila, keď sa do kroja obliekli aj ďalší farníci.

Celé Pod'akovanie za úrodu vnímam ako možnosť poďakovať sa Pánu Bohu aj navonok, tak, aby sa do toho mohla zapojiť celá naša farnosť. Ak by sa v budúcnosti chcel niekto zapojiť do príprav je srdečne vítaný, veď práce je vždy veľa a každá pomoc poteší a pomôže.

Všetky finančné náklady spojené s Pod'akovaním za úrodu hradí OZ TU ŽIJEME.

Anna Húdoková a Mgr. Zuzana Dolná

OKTÓBER – MESIAC ÚCTY K STARŠÍM

Mesiak október sa spája s podujatím venovaným našim starším spoluobčanom. Ako v rozprávke o troch grošoch, jeden groš vraciame našim rodičom. Aj ako našu pozornosť, každodennú úctu a starostlivosť o nich. Je to naša povinnosť. Veď práve vďaka nim sme tu. Vychovali nás a podporovali v čase mladosti, poradili aj v dospelosti. Čas je neúprosný, odpočítava dni všetkým. Preto treba občas spomaliť, zastaviť sa, oddychovať, spomínať. A najmä sa stretávať. Popoludnie plné piesní venovali naše spevácke súbory Klížania a Chor de Clus našim seniorom. V programe, ktorý sa konal v nedeľu 21. októbra o 15,00 hod. v Kultúrnom dome v Klížskom Hradišti, sa striedali oba súbory. Známe piesne zneli aj z obecného, ktoré sa spontánne pridalo k účinkujúcim. Pre návštevníkov podujatia bolo pripravené chutné občerstvenie.

Ing. Tatiana Sasková

JESENNÁ VÝSTAVA

(Dokončenie zo str. č. 1)

z ktorej sa vyrába mydlo. Kytice a kyticky z mydla, ktoré vyrába Renáta Kuchová z Topoľčian očarovali návštevníkov. Momentálne sú veľkým hitom na darovanie. Nik sa tomu nečuduje, veď ruže ešte aj voňali akoby boli práve odrhnuté z ružového kríka.

Na stoloch a stoličkách vystavovatelia mali porozkladané svoje „trofeje“. Veď každý priniesol niečo výnimočné, čo mu urobilo radosť a chcel sa s ňou podeliť s ostatnými. Nádherné štiplavé papričky zasadené v kvetináčoch, ale ktoré dorástli do veľkosti XXXL, mali menovku Hana Neštepová. Jozef Siegert priniesol tekvičky, ktoré by ste si rýchlo pomýlili s fľaškami. Aj zemiaky Agria mali svojho majiteľa. Bol ním Jozef Neštepný a 6 ks zemiakov vážilo 3,59 kg. Dva by postačili na obed pre švorčennú rodinu.

Alenka Adamusová si našla čas pre svoje vnučky Miu a Emku. Spolu zhotovili postavičky z tekvičiek. Vnučkám dáva osobný príklad, učí ich estetike. Vytešuje sa z ich prítomnosti a ony budú aj v dospelosti spomínať na spoločne strávené chvíle. Mgr. Alexandra Sasková vystavovala skalničky v miskách. Aj TRAKTORKLUB mal vkusne naaranžovaný celý stôl. Dáma, ktorá to aranžovala ale nechcela byť menovaná.

Recept z výstavy – Makový koláč

200 g polohrubej múky, 1 vajíčko, 150g práškového cukru, 150g mletého maku, 1 prášok do pečiva, 2,5 dcl mlieka.

Postup:

Vajíčko s cukrom vyšľaháme do peny. Postupne pridáme mak, mlieko, múku s práškom do pečiva. Vyleje na plech vyložený papierom a pečieme pri 180°C 20 až 30 minút. Cestá upečieme 2krát.

Krém:

250 ml šľahačkovej smotany, 750g mascarpone, 2 vanilkové cukry. Všetko dobre vyšľaháme a 2/3 krému naplníme cesto. Zatažime cez noc a na vrch natrieme zvyšok krému. Vrch posypeme postrúhaným perníkom.

Mgr. Margita Dzianová mala na stole vystavené okrem rôznych aranžmánov aj lieskovce, sušené hrušky, jablká a slivky. Nad toľkými dobrotami sa mi zbíhali slinky, lebo ja „sušienky“ milujem. Anka Dobiašová mala sušené dubáky bielulinké ako sneh a tiež sušené lipové kvety. Ak budete mať v zime chuť na voňavý lipový čajík, aspoň viete, ku komu máte prísť na návštevu. Rodina Čavojevová priniesla okrem strukovín, tekvičiek a maľovaných vtáčikov ešte aj drevené podložky s motívmi hříbov a jeleňa. Boli vyhotovené vypaľovaním.

Hermína Korcová je známa svojím aranžérskym talentom, vystavovala vedľa Benjamína Korca, ktorý vypestoval peknú zeleninu a voňavé dule. Všetkým sa určite páčili z cukiet zhotovené papagáje. Nechýbali ani na táckach naukladané hrušky a jablká označené názvami odrôd od ovocinárov: Peter Kňaze - polovník, Milan Hudok st. a Anton Siegert. Ľubka Eliašová svoje dlhé tekvice dotvorila a zhotovila svietnik zdobený maľbou a dierovaním. Skutočne na nerozoznanie od keramiky. Kristínka Hrmová a jej kamarátka Martinka Florner mali na výstave pavúkov z tekvic. A to tiež vďaka Kristínkinej starkej Márii Šusterovej, ktorá ich inšpirovala. Čipkované tekvice sa hrdili menovkou Dianka Strmeňová. Ozdobná kapusta Evy Gašparikovej tiež priťahovala pohľady návštevníkov. A takisto aj kôš plný čerstvých jesenných hříbov. Pohľad pre hubárov... pri ktorom poskočilo nejedno srdiečko. Nazbieral ich Ľuboš Spišiak – kovboj. Pekné jesenné aranžmány sme obdivovali aj od Katky Dolnej, Emky Beňovej a Danky Smatanovej. Najväčšími vystavovateľmi boli ako vždy základná a materská škola. Iba mesiac chodili detúrence do škôlky a do školy a napriek tomu sa ich stoly prehýbali od množstva výrobkov, ktoré vytvorili šikovné detské ručičky pod vedením ich šikovných učiteľiek. Škôlkari navyše tvorili aj doma so svojimi rodičmi. A boli to nádherné kreácie, skrátka, bolo treba vidieť tú krásu na vlastné oči.

V KD boli ešte dva stoly, ktoré tiež púťali pozornosť. Jeden som nazvala tekuté ovocie. Tu ste si mohli zakúpiť čerstvo vylisovanú jablkovú alebo jablkovo hruškovú šťavu. A tiež ochutnať hroznový burčiak od Mariana Dobiaša a jeho ozdobou bola aj v kroji oblečená

■ Na výstavu tradične prichádzajú celé rodiny.

Foto – Peter Maťašeje

vnučka Olívia. Ďalším bol stolík ochutnávkový. Čo mohli návštevníci ochutnať? Mirabelkový džem, cuketový džem so zázvorom, nutelú zo sliviek a slivkový lekvár bez cukru. Tieto maškrtky pripravila Hana Neštepová. Pani Korcová pripravila špecialitku - hříbový pikant. Dá sa vyrobiť z muchotrávky červenkastej, po klížsky z rompy, z bedle jedle alebo z trsovnice lupeňovitej. Tu som začala lutovať, že som nepriniesla ochutnať moje slivkové čatní, výbornú pikantnú omáčku, ktorá sa hodí na grilované mäsko. Mária Šusterová pripravila cícerovú nátierku, zelerový šalát, jablkové košíčky a krehký mriežkový koláč. Katarína Paliatková pripravila makové tiramisu, orechový koláč miesený a makový marlenku. Jesenných dobrotok bolo od výmyslu sveta. Chutili aj burgyňové pagáčiky od Ing. Marianny Poliačikovej a rebarborový koláč od Ing. Zuzany Holákovej. Ing. Marianna Čavojevová upiekla medové koláčiky a pripravila slivky v čokoláde. Milovníci burgyňových koláčikov si dávajú uvarenú a postrúhanú cukrovú repu do mrazničky, aby si mohli napiecť chutné pagáčiky aj mimo sezóny.

Aj vy ste sa niečím inšpirovali milí spoluobčania? Možno že o rok to budete práve vy, ktorí priniesiete na výstavu ovocie alebo zeleninu, ktorá sa vám urodí. A možno založíme kútik s názvom PREBYTKY, kde sa budeme môcť podeliť s ostatnými s tým, čoho sa nám urodilo viac ako sami zúžitkujeme. Alebo budeme mať stolík s názvom BARTER a budeme si pri ňom meniť úrodu. Na výstave vystavovalo 27 vystavovateľov a navštívilo ju viac ako 225 návštevníkov. V mene nás návštevníkov chcem poďakovať nielen vystavovateľom ale aj organizátorom a každému, kto akýmkoľvek spôsobom prispel k tomu, že sme sa mohli opäť zúčastniť takejto vydatenej akcie.

Anna Húdoková

Kultúra - pokrm duše

Vnímame ju ako samozrejmosť, čosi, čo tu vždy bolo a vždy bude. Lenže, inde si ju musia kúpiť a my si ju robíme sami.

Pred ôsmimi rokmi ste ma vy, občania, oslovili, aby som kandidovala do obecného zastupiteľstva. Dôvera, ktorú ste mi dávali, ale určite aj zvedavosť spôsobili, že som do toho šla. A tak sa kultúra v obci stala súčasťou môjho budúceho života. Veď kultúrna komisia sa podieľala nielen na športových a turistických akciách konaných v obci. Boli to turnaje – stolnotenisový a šachový, „Fašiangy po dedine“, veľkonočné výstavy, víťanie malých občanov do života, Deň detí, jesenné a vianočné výstavy – za tých osem rokov tých výstav bolo 24! Mnohé z nich mali vysokú úroveň a hostia a návštevníci z iných obcí ich obdivovali a v dobrom závideli. Veď nie všade prejavujú ľudia záujem o takéto aktivity. Aj preto sme mohli u nás vidieť prezentáciu šikovnosti ľudí z iných kútov Slovenska.

Chcem zdôrazniť, že bez záujmu a ochoty našich ľudí by sme my, organizátori, neurobili nič. Váš záujem a spoluúčasť nás motivovali a boli hnacím motorom, ktorý nás nabádal, aby sme v týchto tradíciách pokračovali.

A preto, vážení spoluobčania, milé deti z materskej a základnej školy vo Veľkom Klíži, aj milí pedagógovia, prijmite odo mňa úprimné poďakovanie za pomoc pri organizovaní akcií, za to, že ste ochotne prispievali svojimi exponátmi na výstavy.

Na záver vám chcem zaželať pevné zdravie, šťastie, spokojnosť v kruhu svojich rodín, veľa úspechov pri pestovaní ovocia a zeleniny. Pedagógom a deťom želim veľa tvorivých nápadov, aby ste nás aj v budúcnosti mohli nimi potešiť.

Mária Šusterová

ZNOVU, PO PIATICH ROKOCH

Znovu raz boli chalani a baby. Dvadsaťštyri účastníkov stretávky ročníka 1952 -1953. Stretajú sa každých päť rokov. Nie vždy v rovnakom počte a rovnakej zostave. Viacerí už takéto milé chvíle návratov radosti a spomínania zažiť nemôžu. No sú aj takí, ktorí sa či už z vážnych dôvodov, alebo jednoducho z nezáujmu nezúčastňujú. Ich chyba. Veľká chyba! Lebo len ten, kto zažil takéto stretnutia, precítil jedinečnosť neopakovateľných a nikdy sa neopakujúcich momentov, kto si uvedomuje, že to budúce stretnutie už možno môže byť zasa bez niekoho, kto už nepríde nikdy, ocení snahu organizátorov, zariadi si všetko potrebné a je tam, kde v danej chvíli má byť.

Pre spomínanú partiu z niekdajšej 9.B, ktorá končila povinnú školskú dochádzku v pamätnom roku 1968, bola takou chvíľou a takým dňom sobota 29.septembra a miestom kultúrny dom v Ješkovej Vsi. Hlavní organizátori stretávky Anton Siegert, Veronika Halmová a Pavol Greguš s radosťou privítali triednu pani učiteľku Helenu Melušovú a tešili sa navzájom zo zvítaní sa so spolužiakmi a spolužiačkami. Stisky rúk a vrúčne objatia vymenilo spoločné fotografovanie. Každá trieda chce mať predsa fotku na pamiatku, či nie? A potom sa už všetci presúvali do Klátovej Novej Vsi. Prehliadka školy, triedy, v ktorej sa učili, jednotlivých moderných odborných učební. A spomínanie, s úsmevom, nostalgiou,

o účasti a tiež o spolužiakoch, ktorí z rôznych príčin chýbali. Veľmi milým momentom bolo obdarovanie pani učiteľky a spolužiačok červeným kvetom. Úcta bola namieste, aj vzhľadom k blížiacemu sa októbru. Slávnostné menu, hudobná produkcia Juraja Dobiaša, prezeranie fotografií z obdobia ich školských čias, milé rozhovory, nekonečné debaty, pohárik vína, chutnučné zákusky a atmosféra nasiaknutá radosťou a spontánnosťou. Taká bola ich stretávka. Ešte by sa dalo veľa písať, pospomínať, zaznamenať,... Nechajme to nateraz tak. Veď o päť rokov sa stretnú azda znovu. A my si možno znovu priblížime ako to bude vyzerať. V tej chvíli, keď opúšťali poslední účastníci tejto peknej stretávky priestory kultúrneho domu, opakovalo sa to, čo asi azda vždy pri takýchto momentoch.

Už nastal čas, keď stránky kníh život tieňmi strieda

a opäť raz, jak krídel, rozprchla sa aj táto volakedajšia trieda...

Text a foto Peter Maťašeje

Šarkaniáda

(Dokončenie zo str. č. 1)

šarkanov. A tradične to mala porota ťažké, aby vybrala tých naj. ☺ Na Šarkaniáde vyhráva z nášho pohľadu každý, kto si vyrobil šarkana. Prečo? Nuž najmenším ho vytvárali rodičia a urobili tým svojim deťom radosť. Detičky a mládež, ktoré si vyrobili svojich

šarkanov samé, dokázali, že vedia tráviť svoj čas aj zmysluplne, a zároveň si pocibрили svoje estetické cítenie a mohli ukázať svetu svoje umelecké nadanie. A dospeláci? Nuž ako tradične aj tento rok ich bolo máličko, ale o to viac nás teší, že sa vždy nájde niekto, v kom sa skrýva detská duša a aspoň raz za rok sa k nej aj verejne prizná. :-) Každý súťažiaci si odniesol za svoju snahu odmenu a víťazi boli odmenení osobitne. Už niekoľko rokov spestrujú Šarkaniádu aj, dovoľm si ich nazvať priatelia, majitelia autoveteránov so svojimi tátošmi. Vždy je na čo sa pozrieť. :-) Aj touto cestou chceme poďakovať rodine Saskovej za ich ochotu zorganizovať toto spestrenie. Kto bol, snáď neľutoval a kto nebol, môže prísť o rok. Veď jeseň bez Šarkaniády by vo Veľkom Klíži ani jeseňou nebola.

Mgr. Zuzana Dolná

■ ...aby mali na čo spomínať...

radosťou. Ešte predtým však pani triedna učiteľka skontrolovala prítomnosť podľa triednej knihy. Ten je tu, zaznel potlesk tá tiež, aj pre ňu, on je ospravedlnený, ten už nežije, a tamten neprišiel.... Doznel menoslov všetkých, ktorí kedysi v triede boli a začali spomienky tých, ktorí v triede tentoraz sedeli.

„Tóno, a čo si ty myslíš, že ja som s Tebou husi pásla?“ – rozhorčene kričala na mladého Siegerta, ktorý čosi s kamarátmi vyparail, mladá učiteľka, ktorá bola vlastne jeho suseda, veď bývali oproti, cez cestu. „Však ešte v sobotu sme pásli...“, pohotovo odvetil previnilec. Keď prišiel domov mama už vedela, že odvrával. Hneď vo dverách schytil facku – „čo si jej to povedal?“ – „Pravdu!“ – odvetil školák, ktorý zaiste netušil ako touto príhodou ešte aj po mnohých rokoch rozosmeje svojich spolužiakov a spolužiačky. Pravdaže spomínaní nebolo, ako sa vraví, konca kraja. No bolo sa treba vrátiť na miesto konania milého stretnutia.

V kultúrnom dome všetko začalo slávnostným príhovorom Pavla Greguša, spolužiaka a zároveň starostu obce Ješkova Ves. Po jeho pekných slovách prišiel na rad prípitok. Anton Siegert potom podal informáciu

Kam sa vytratila slušnosť a úcta?

Október oslavujeme ako mesiac úcty k starším. Deti v škole a škôlke nacvičujú program, ktorý si pripravujú na oslavy, aby svojim starým rodičom a všeobecne starším ľuďom tento sviatok skrášlili a spríjemnili. Je to veľmi pekné, milé, že sa tento sviatok udržiava.

Ale zároveň si pri tejto príležitosti položíme ruku na srdce, či si naozaj nielen v tento sviatok, ale aj počas celého roka vážime starších ľudí? A či vedíme k tomu aj svoje deti a vnúčatá?

Keď som sa pred 11 rokmi prisťahovala do tejto krásnej dedinky, každému som vravela, že deti v tejto doline sú oveľa slušnejšie, ako deti v meste. A naozaj boli: každého dospelého – aj cudzieho – vždy pozdravili, čo bolo pre mňa aj moje dcéry z mesta novinkou. Učila som ich prispôbiť sa a aj všetkým návštevam z mesta sme vždy vysvetlili, že tu sa zdraví každý s každým. A v autobuse? Bolo úplnou samozrejmosťou, že keď prišiel niekto starší, mladí mu uvoľnili miesto. Nanešťastie, tieto veci neprežili tak dlho ako sviatok úcty k starším: Skúste ísť autobusom na trase Topolčany Veľký Klíž, keď cestujú žiaci základných a stredných škôl do alebo z mesta. Pozdrav počujete väčšinou od tých menších, aj to nie od všetkých. A skoro 2/3 miest na sedenie sú obsadené žiakmi a medzi stojacími nájdete viac dospelých, ako detí. Nie je výnimkou vidieť ani to, ako sedí rozvalený žiak a na vedľajšom sedadle má batoh a nad ním stojí pani s taškami, alebo s palicou. Smutné je, že keď nastúpi do autobusu človek, ktorý si pýta lístok nad 70 rokov, ani vtedy sa niektorí z nich nezdvihnú, aby uvoľnili miesto. Hľadajú do mobilu, alebo len tak - do blba, a ani ich nenapadne, že by to mali urobiť. Až po upozornení niekoho z dospelých sa neochotne zdvihnú (alebo aj nie). Stáva sa, že skôr dospelý človek uvoľní miesto, lebo tak bol od malička naučený a je mu to prirodzené. Našťastie, cestujú s nami aj žiaci, ktorým to netreba pripomínať - naučili ich to doma. A ich rodičom by sme mali poďakovať. Mali by byť príkladom aj pre ostatných, lebo hoci to pre mladých znie ako kliše, ale aj oni môžu byť v budúcnosti vďační za každý takýto prejav slušnosti a úcty - ak sa ešte nájde.

Alena Adamusová

9. kolo 30. 9. 2018 OFK Klátova Nová Ves – OŠK Veľký Klíž 4 : 0 (2 : 0)

Zostava OŠK: Michal - Chrenko I., Kalina M., Maťašeje V., Chrenko J., Pavlíček P., Bielich P., Grach M., Belianský S., Bielich Jakub, Bielich M. Striedali: Kučera J., Meluš F., Stanko Š., Káčer K., Stanko T.

Derby zápas, v ktorom sme sa po viacerých rokoch stretli s hráčmi Klátovej Novej Vsi, malo jasný priebeh. Z našej strany v danom zápase nie je čo hodnotiť, pretože sme predviedli podpriemerný výkon. Slabá kombinácia bez pohybu, bez strely na bránu, poznačená dvoma vylúčeniami. Atribúty zápasu nezlučiteľné so ziskom bodov.

10. kolo 7. 10. 2018 OŠK Veľký Klíž – TJ Rybany 0 : 1 (0 : 1)

Zostava OŠK: Meluš - Chrenko I., Kalina M., Maťašeje V., Chrenko J., Pavlíček P., Bielich P., Grach M., Marko M., Hlaváček P., Stanko Š. Striedali: Chrenko R., Šimon J., Duša P.

Zápas sa prevažne odohrával medzi šestnástkami, avšak už v 4. minúte sme mali veľmi

dobrú príležitosť na strelenie gólu. Po chosse pred bránou hostí hlavičkoval Juraj Chrenko, brankár s námahou z bránkovej čiary vyrážal na roh. V 11. minúte sa dostali k slovu aj hráči Rybian, keď sa hráč hostí preklúčkoval medzi našich troch hráčov a všetci prítomní už čakali gól, avšak trestuhodne minul bránu. O minútu neskôr sa skóre zápasu menilo. Stanislav Feješ dostal príliš veľa priestoru, napriahol k strele asi z 19 metrov a Meluš nemal šancu. V druhom polčase sa z našej strany neujala hlavička Juraja Chrenka, ktorá sa „koníčkum“ dostala nad brvno hostujúcej brány. V 73. minúte center Róberta Chrenka opäť s námahou vyrážal Malánik na roh. Hostia si už víťazstvo postrážili a predžili našu hernú aj výsledkovú krízu.

11. kolo 14. 10. 2018 TJ PRI ŠM Dvorec – OŠK Veľký Klíž 1 : 3 (1 : 0)

Góly OŠK: Stanko Martin, Grach M., Bielich P. Zostava OŠK: Meluš - Chrenko I., Stanko Martin, Maťašeje V., Chrenko J., Chrenko R., Bielich P., Šimon J., Belianský S., Grach M., Duša P. Striedali: Stanko Š., Pavlíček P.

Domáci šli do vedenia už v 4. minúte, kedy sa z protiútok presadil Havránek - 1:0. Postupne sme súpera zatlačili na ich polovicu a vytvorili sme si niekoľko príležitostí na vyrovnanie. Hlavičku Juraja Chrenka po rohovom kope reflexívne chytil na bránkovej čiare Matejovič, o pár minút sa domáci brankár opäť vyznamenal, keď strelu po sóle Samuela Belianského vyrazil do tyče. Ďalšiu šancu v prvom polčase zahodil Róbert Chrenko, kedy mieril do horného rohu, no brankár domácich predviedol znova výborný zákrok. Druhý polčas sme začali aktívnejšie, čo viedlo k vyrovnaniu v 54. minúte zásluhou Martina Stanka - 1 : 1. O štyri minúty sme už viedli, keď striedaný center z priameho kopu Mareka Gracha zapadol do brány prekvapeného domáceho gólmána - 1 : 2. Postupom času

nás domáci zatlačili a dokázali si vypracovať tri gólové šance, no ani jednu nepremenili. Upokojenie na naše kopačky prišlo v 79. minúte, keď po centri Juraja Šimona zakončoval Patrik Bielich a po teči domáceho obrancu lopta skončila v sieti - 1 : 3. Zápas sa potom už len dohrával a v 10. kole sme zaznamenali veľmi cenné prvé víťazstvo.

12. kolo 21. 10. 2018 OŠK Veľký Klíž – OŠK Pečeňany 3 : 0 (0 : 0)

Góly OŠK: Belianský S., Bielich P. (11 m), Stanko Š.

Zostava OŠK: Meluš - Chrenko I., Grach M., Maťašeje V., Chrenko J., Marko M., Bielich P., Kalina M., Belianský S., Bielich M., Duša P. Striedali: Stanko Š., Šimon J., Pavlíček P.

Od začiatku stretnutia sa hral opatrný a vyrovnaný zápas. Hostia boli rýchlejší a presnejší v kombinácii s dobrým pohybom a výmenou miest. Po sérii rohov sme sa ku zakončeniu dostali aj my. Prvý polčas priniesol bezgólový stav aj zásluhou oboch brankárov. V druhom polčase to bol z našej strany lepší výkon, ktorý sme v 50. minúte potvrdili gólom Belianského, keď sa po vysunutí zoči-voči brankárovi nemýlil - 1 : 0. V 72. minúte predviedol svoju šikovnosť agilný Patrik Bielich, ktorého fauloval hostujúci brankár Kočica, za čo ho hlavný rozhodca potrestal červenou kartou a nariadením pokutového kopu. Ten sám faulovaný hráč premenil a bolo 2 : 0. Tretí presný zásah padol v 81. minúte, lopta si našla cestu do brány po strele Šimona Stanka. V určitých okamihoch sme nedôslednou hrou dovolili súperovi nejaké šance, avšak Meluš bol na mieste. Zaznamenali sme druhé víťazstvo po sebe a dôležité tri body ostali doma. **MaS**

Pestrofarebná jesenná túra

Zmena termínu. Viacerí tradiční účastníci domácich túr v pôvodnom dátume nemôžu. Čo to urobí? Čo ľudia? Prídu vôbec? A čo na to počasie?

V nedeľu 21. októbra sa napriek nepriaznivej predpovedi ukazuje slnko na oblohe takmer bez oblakov. Turisti sa schádzajú. Pozvanie nakoniec prijali pätnásť. Vyrážame. Veď je pred nami jedna z najdlhších domácich trás. Zahrievame sa výstupom na Vrchhori, bundy idú dole. Cestou sa nevieme vynadávať na krásne sfarbené listy stromov, ktoré pomaly opadávajú, a tým nám pripomínajú, že aj keď je počasie veľmi príjemné, jeseň je už dávno tu. Krátky prechod po štátnej ceste a už stojíme pri rampe na ceste vedúcej do Drahožickej doliny. Prestávka, veď treba načerpať trochu síl na prechod lesom a výstup na vrch Rázdziel (687 m.n.m.) – náš cieľ. Po lesnej zväznici a takmer neviditeľnom chodníku sme na vrchole. Tak ako po iné roky - je opustený, nenavštevovaný, smutný. Rýchla neodmysliteľná spoločná fotka a už sa posúvame kúsok po hrebeni na miesto, na ktoré sa tešíme najviac. Keď vyjdeme z lesa chodníkom na vyrábané plochy, otvoria sa pred nami nádherné výhľady do širokého okolia. Kto môže a vie, fotí. Každý si nájde miestečko v suchej tráve a dopraje si zaslužený obed. Chutí všetkým. Slnko príjemne hreje, pestrá paleta jesenných listov na stromoch navôkol. Proste idylka. Ale aj domov sa treba vrátiť. Chodník, ktorým sme toto miesto opúšťali pri našej prvej návšteve, dávno zmizol. Tak po krátkom hľadaní volíme

trochu krkolomný zostup pomedzi stromy. Pokračujeme k jednému z prameňov Vyčomy, viacerí neodolajú a ochutnajú. Dobrá, čistá voda. Popri pasienkoch, ktoré dôkladne preoralí diviaky, schádzame do doliny (miestny názov Závoz). Nájdeime odbočku smer Hlovné. Pred nami zostala už iba posledná prekážka – rebrík cez oboru ku prameňu. Aj tú šťastne zdolávame a urbárska cesta nás bezpečne privádza domov.

Lúčime sa s cezpoľnými aj domácimi turistami. Všetci sú usmíati a spokojní. Bodaj by nie – je za nami nielen krásny deň v prírode, pestro sfarbená jeseň, ale aj krásny deň v spoločnosti príjemných ľudí.

Text - Vladimír Sasko Foto - Dana Smatanová

Vydáva Obecný úrad Veľký Klíž, PSČ: 958 45, okres Partizánske, č.t. 038/5429222. Šéfredaktor **Peter Maťašeje**, č.t. 0908 772 326, e-mail: mataseje@bestnet.sk, redakčná rada: **Ing. Zuzana Holáková, Ing. Tatiana Sasková, Anna Húdoková, Anna Kňazeová**. Príspevky do novín prijíma obecný úrad a redakčná rada. Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy článkov. Schválené obecným zastupiteľstvom dňa 30.11.1995 pod č.9/1995 v bode 2, písm.f. Tlač Rosart. Registrované Ministerstvom kultúry pod EV 3637/09, IČO: 00311308, ISSN 1339-2611. Dátum vydania: 31. októbra 2018.